

طراحی یک مدل مفهومی مرجع جهت استقرار قابلیت ردیابی در زنجیره‌ی تأمین با رویکرد مدل‌سازی ساخت یافته

جعفر رزمی^۱، رضا توکلی مقدم^۲، فریبرز جولای^۳، بابک یاری^۴

چکیده: قابلیت ردیابی به عنوان یک الزام از سوی دولت‌ها و مشتریان اکثر محصولات تولیدی مطرح است. این قابلیت رکن اساسی سیستم‌های کیفیت است و سیستم‌های اطلاعاتی مربوط به آن نقش عمده‌ای در تغذیه اطلاعاتی سیستم‌های زنجیره‌ی تأمین دارند. هدف این مقاله ارایه یک مدل مفهومی جامع و مرجع با رویکرد مدل‌سازی ساخت یافته جهت توسعه و پیاده سیستم‌های ردیابی در سطح زنجیره تأمین است که فارغ از عواید زنجیره‌ی تأمین، دامنه تعریف آن، تنوع محصولات و فرآیندهای تولیدی مربوط بتواند پشتیبانی لازم را از برگزاری طرح‌های فراخوان محصولات تولیدی به عمل آورد، الزامات مربوط به تضمین کیفیت محصولات را در حوزه ردیابی پوشش دهد، امکان مدیریت پیشگیرانه و مؤثر مواد و فرآیندهای تولیدی را فراهم آورد، بهینه‌سازی مدیریت زنجیره‌ی تأمین و راهکارهای ارایه شده در این زمینه را پشتیبانی کند، پشتیبانی لازم را در تغذیه اطلاعاتی سایر سیستم‌های زنجیره‌ی تأمین به عمل آورد و تعاملات چند زنجیره‌ی تأمینی را پوشش دهد. روش پژوهش به کار گرفته شده به طور اساسی بر تفکر عمیق استوار مبتنی بر مطالعات موردنی منتشر شده، نظرات مدیران عملیاتی، و توسعه‌دهندگان سیستم‌های اطلاعاتی است و در پی ارایه تصویری کامل از موجودیت‌های سیستم ردیابی در سطح زنجیره‌ی تأمین به صورت مجتمع و یکپارچه می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: مدیریت زنجیره‌ی تأمین، مدل‌سازی ساخت یافته، قابلیت ردیابی، سیستم اطلاعاتی

۱. دانشیار گروه مهندسی صنایع، پردیس دانشکده‌های فنی، دانشگاه تهران، ایران

۲. استاد گروه مهندسی صنایع، پردیس دانشکده‌های فنی، دانشگاه تهران، ایران

۳. دانشیار گروه مهندسی صنایع، پردیس دانشکده‌های فنی، دانشگاه تهران، ایران

۴. کارشناس ارشد مهندسی صنایع، پردیس دانشکده‌های فنی، دانشگاه تهران، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۹/۳/۸۹

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۲۶/۷/۸۹

نویسنده مسئول مقاله: جعفر رزمی

Email: jrazmi@ut.ac.ir

بیان مسئله و اهمیت آن

قابلیت ردیابی، توانایی یک سیستم در ارایه گزارش از وضعیت جاری یا سوابق مربوط به وضعیت حاکم بر آن در گذشته است. در سیستم‌های تولیدی قابلیت ردیابی به ردگیری یک محصول یا انباسته‌ای از آن و دسترسی به سوابق آن در کل فرآیند تولید آن از مواد اولیه تا محصول نهایی که توسط مشتری خریداری و مصرف شده، اطلاق می‌شود. استقرار این سیستم‌ها از گذشته‌ی دور در صنایع خودروسازی، هواپیماسازی، تسليحات و مهمات‌سازی رواج داشته است ولی مدت کمی است که در سایر رشته‌های صنعتی نظری صنایع مواد غذایی و صنایع شیمیایی و حتی فولاد سازی مطرح شده است. گذشته از کاربرد سیستم در حوزه‌های مختلف صنعت، دامنه‌ی تعریف و استقرار آن از سطح کارخانجات تولیدی به کل زنجیره‌ی ارزشی که کارخانه مزبور در آن تعریف می‌شود و به عنوان زنجیره‌ی تأمین آن کارخانه شناخته می‌شود، گسترش پیدا کرده است. این موضوع مستلزم بازنگری در معماری سیستم ردیابی و لحاظ کردن مقتضیات خاص مربوط به زنجیره‌ی تأمین در آن است.

از سوی دیگر افزایش سطح آگاهی و به تبع آن انتظارات مشتریان از تولید کنندگان باعث شده است، قابلیت ردیابی نه یک مزیت بلکه الزامی از سوی مشتریان درخواست شود. علاوه‌بر مشتریان نهایی، نهادهای دولتی نیز خواهان استقرار سیستم‌های ردیابی و فراهم آمدن قابلیت ردیابی نزد تولید کنندگان هستند. مهم‌ترین دلیل این خواسته‌ی دولت‌ها بحث مسئولیت تولید کنندگان و پاسخگو بودن آن‌ها در رابطه با تولیداتشان است. شیوع بیماری‌هایی نظیر بیماری جنون گاوی و آنفلونزای مرغی باعث شده است؛ قوانین سختی در رابطه با الزام به استقرار سیستم‌های ردیابی در اتحادیه اروپا، آمریکا و ژاپن وضع شود و داشتن سیستم ردیابی مجوز ورود کالاهای صادراتی به این کشورها مطرح شود. ارایه محصولات تقلیبی در بازار لوازم الکتریکی و الکترونیکی با نام‌های جعلی یکی دیگر از دلایل وضع قوانین و الزامات دولتی برای استقرار این سیستم‌ها است.

دسترسی به اطلاعات بهنگام، اساس و پیش‌شرط پیاده‌سازی بسیاری از راه حل‌های نوین ارایه شده در حوزه بهینه‌سازی مدیریت زنجیره‌ی تأمین است. در حال حاضر فناوری RFID که به عنوان یکی از فناوری‌های مطرح در استقرار و سیستم‌های ردیابی مطرح است،

راه حلی مؤثر در زمینه‌ی تغذیه سیستم‌های اطلاعاتی مدیریت زنجیره‌ی تأمین مورد توجه عرضه کنندگان این گونه سیستم‌ها قرار گرفته است. استقرار سیستم‌های ردیابی شرط اساسی و لازم جهت ایجاد مراکز بازیافت و طراحی فرآیندهای مرتبط با جریان مواد برگشتی از بازار مصرف است. این سیستم‌ها وظیفه‌ی هدایت جریان مواد برگشتی را به سمت تأمین کنندگان مربوط، بر عهده دارند. گفتنی است، نبود سیستم‌های ردیابی مواد در سال‌های گذشته موجب تحمل هزینه‌های بسیار سنگینی به تأمین کنندگان مجموعه‌های خودروسازی کشور شده است.

با توجه به توضیحات گفته شده، مشخص می‌شود قابلیت ردیابی به عنوان یک توانایی مهم و کلیدی در ادبیات مدیریت کسب و کار مطرح است و استقرار سیستم‌های پشتیبانی کننده از این قابلیت به عنوان یک راه حل و راه کار جدی در برخورد با مسائل و مشکلات پیش روی مدیران مطرح است.

ضرورت و هدف پژوهش

مرور ادبیات موضوع همچنین بررسی مطالعات موردی منتشر شده در این رابطه مشخص کرد؛ سیستم‌هایی که هم‌اکنون جهت استقرار قابلیت ردیابی به بازار عرضه می‌شوند ویژگی‌های یک راه حل جامع و مرجع را ندارند و به فراخور حال هر یک از مشتریان و به صورت موردي تهیه گشده‌اند که تنها می‌توانند قابلیت ردیابی را به صورت محلی و جزیره‌ای فراهم سازند. نبود یک مدل جامع و مرجع جهت به کارگیری و توسعه سیستم ردیابی در سطح زنجیره‌ی تأمین مهم ترین محرك و انگیزه این پژوهش است.

هدف این مقاله ارایه یک مدل مفهومی جامع و مرجع جهت مدیریت اطلاعات، توسعه و پیاده‌سازی سیستم ردیابی در زنجیره‌ی تأمین است. راه حل گفته شده، راه حلی جامع است، یعنی؛ مختص شرایط خاصی نیست و می‌تواند در رشته‌های صنعتی مختلف و برای تولیدات و فرآیندهای مختلف تولیدی مورد استفاده قرار گیرد.

روش پژوهش

زمانی که صحبت از تولید می‌شود، می‌توان چندین سازمان و شرکت مستقل از هم را در کنار یکدیگر درنظر گرفت. این موضوع فلسفه‌ی وجودی زنجیره‌ی تأمین را شکل می‌دهد و مستلزم وجود راه حل‌هایی است که سازمان‌های مربوط را قادر کند با سازمان‌دهی

فرآیندها، هماهنگی‌ها و کنترل‌های داخلی و همچنین جریانات اطلاعاتی داخلی و خارجی‌شان مخصوصی را عرضه کنند که هم مقتضیات داخلی و هم خارجی را برابر و در سازد.

مدل فرآیند - کنترل - اطلاعات مقتضیات سیستم‌های اطلاعاتی را وابسته به خصوصیات و ویژگی‌های فرآیندهای اصلی و سیستم‌های کنترلی این فرآیندها می‌داند. فرآیندهای اصلی همراه با مقتضیات داخلی و خارجی تحمیل شده به سیستم، نوع کنترلی را که لازم است تعیین می‌کنند و آن نیز به تعیین اطلاعاتی که برای اعمال کنترل‌ها لازم است مینجامد. بدیهی است، کنترل فرآیندهای اصلی زمانی اثربخش خواهد بود که اطلاعات مورد نیاز از شرایط حاکم بر فرآیندها فراهم شود و در اختیار قرار گیرد.

علاوه بر لایه‌های گفته شده، لایه دیگری را به نام لایه سازمانی نیز می‌توان مطرح کرد. این لایه در بر گیرنده کلیه موضوعاتی است که زنجیره یا شبکه‌ی تأمین را به یک سازمان یا مؤسسه تبدیل می‌کند؛ نظیر ساختار قدرت در میان اعضای زنجیره و همچنین در درون سازمان یک عضو خاص، افراد و خصوصیات رفتاری آن‌ها، روش‌های کاری، ذی‌نفعان و مباحث مرتبط با حفظ حقوق تجاری. در این پژوهش این لایه یک پیش‌فرض پذیرفته شده است. بلمینز [۳] چهار ابزار مهیا‌سازی اطلاعات را در غالب زیرساخت تکنیکی، زیرساخت داده‌ای، نرم‌افزارهای عمومی و مهیا‌سازهای سازمانی تشریح می‌کند. تمرکز این پژوهش، روی زیرساخت داده‌های زنجیره‌ی تأمین است. این زیرساخت یک لایه مفهومی است که ساختار لازم جهت شکل‌گیری، نگهداری و همچنین بهره‌برداری از زیرساخت تکنیکی را فراهم می‌آورد. در این پژوهش، یک تصویر کلی از ردیابی و ردگیری به عنوان مدل مرجع ارایه می‌شود.

رویکرد انجام پژوهش

روش به کار گرفته شده به طور اساسی بر تفکر عمیق استوار است و در پی ارایه تصویر کاملی از موجودیت‌های سیستم ردیابی در سطح زنجیره‌ی تأمین به صورت مجتمع و یکپارچه و مبتنی است بر مدل‌سازی از رویکرد ساخت‌یافته است. در این روش پژوهشگر فکر و اندیشه‌ی خود و دیدگاهی را که او از آن جایگاه به حوزه مسئله می‌نگرد، تشریح می‌کند. این روش در رسته‌ی روش‌های پژوهشی مبتنی بر تفسیر قرار می‌گیرد. در این

پژوهش با مرور ادبیات زنجیره‌ی تأمین و قابلیت ردیابی، موجودیت‌های اصلی سیستم ردیابی شناسایی شده‌اند. با بررسی مطالعات موردنی منتشرشده در زمینه‌ی استقرار سیستم‌های ردیابی در رشته‌های مختلف صنعتی، مجموعه‌ای کلان و جامع از مقتضیات و راهکارهای اندیشیده شده در این رابطه، جهت هرچه غنی‌تر شدن مدل ارایه شده، فراهم شده و در مدل سازی لحاظ شده است. جهت حفظ جنبه‌های کاربردی و امکان‌پذیر بودن پیاده‌سازی مدل، از نظریات و تجربیات مدیران عملیاتی تعدادی از واحدهای صنعتی که کاربران اصلی سیستم هستند و همچنین تعدادی از متخصصان در زمینه‌ی پیاده‌سازی سیستم‌های اطلاعاتی استفاده شده است.

پیشنهاد پژوهش و نوآوری آن

لینداو و لامسدن [۱۷] با انجام ۱۰ مطالعه‌ی موردنی در شرکت‌های تولیدکننده و توزیع کننده به بررسی اثر استفاده از سیستم‌های شناسایی و ردگیری خودکار در مدیریت موجودی پرداختند و اعلام کردند، بیشترین حوزه کاربرد این سیستم‌ها در زمینه‌ی ردگیری موجودی در جریان ساخت و تحويل محصول نهایی به مشتریان است. در پژوهشی دیگر مانتو و لاکوپولو [۱۹] مدلی را برای توسعه و پیاده‌سایی فناوری بارکد جهت مدیریت موجودی و بازاریابی ارایه کردند که روی جنبه‌های سازمانی توسعه سیستم اطلاعاتی متمرکز بود. در پژوهش انجام شده توسط فلیش و تلکامپ [۱۱] با استفاده از تکنیک‌های شبیه‌سازی به بررسی اثر شفاف نبودن اطلاعات موجودی مواد در زنجیره‌ی تأمین پرداخته شده است و در نهایت استفاده از سیستم‌های شناسایی خودکار به عنوان راه حل این موضوع پیشنهاد شده است. یا او و کارسون [۳۰] به بررسی اثر ارتباطات زمان حقیقی در مدیریت موجودی پرداخته‌اند و ابزارهای مختلف شناسایی و ردیابی خودکار را در این زمینه مورد مطالعه و بررسی قرار دادند و آثار مثبت به کارگیری آن‌ها را گزارش کردند.

بلینس و همکاران [۶] به چالش‌های موجود در برقراری قابلیت ردیابی در شبکه‌ی تأمین مواد غذایی و کشاورزی و همچنین ویو و نیستروم [۲۸] به بررسی چالش‌های به کارگیری فناوری RFID در زنجیره‌ی تأمین پرداختند. وربک و وراد [۲۷] نشان دادند، مصرف کنندگان محصولات غذایی به اطلاعات ردیابی مبدأ مواد علاقه چندانی ندارند؛ ولی بسیار علاقمند به موضوعات و اطلاعات کیفی محصولات و گارانتی آن‌ها هستند. در پژوهش‌های انجام شده توسط یاگی و آرای [۲۹] کاربرد سیستم‌های ردگیری و شناسایی

خودکار در صنعت ساخت و پیمانکاری بررسی شده است. علاوه بر آن ریسکو و کارکانین [۲۴] نیز به بررسی اثر استفاده از سیستم‌های ردگیری در مدیریت پروژه و مدیریت موجودی در این صنعت پرداخته‌اند.

دیوپوی و همکاران [۸] یک مدل ریاضی از نوع MILP را برای حداقل کردن فراخوان‌ها در زنجیره‌ی تأمین با استفاده از سطوح مونتاژ و بسته‌بندی محصولات ارایه کرده‌اند. در پژوهشی که توسط برتوولینی و همکاران [۴] انجام شد، با استفاده از روش FMEA به بررسی تعیین نقاط بحرانی که ممکن است در پیاده‌سازی سیستم ردیابی با آن‌ها مواجه شد، پرداخته و سعی در جلوگیری و رفع آن‌ها شده است. جانسن و همکاران [۱۵] تنها مدل اطلاعاتی موجود در رابطه با قابلیت ردیابی در سطح سازمان را ارایه کرده‌اند که پایه مناسبی را برای پژوهش در سطح زنجیره‌ی تأمین فراهم آورده است. آل‌ریسکو و کارکان [۲] یک راه حل بالقوه برای مدیریت لجستیک مواد مبتنی بر ردگیری را در پروژه‌های ساخت و ساز ارایه کرد. کیم و کومارا [۱۶] ارزش اطلاعات مربوط به موقعیت اقلام را به صورت شبکه‌ی سیم برای عملیات لجستیک یک سایت بندری حمل اتموبیل با استفاده از چارچوب شبیه‌سازی جامعی که عملیات واقعی سایت را شبیه‌سازی می‌کند، مورد تحلیل قرار داده است. گورچینی و رانفولا [۱۲] با تشریح دو کاربرد متفاوت قابلیت ردیابی یکی به عنوان ابزاری برای کنترل‌های بین سازمانی و دیگری به عنوان ابزاری برای قدرت بازاریابی در دو سطح بنگاه و همچنین شبکه کسب و کار در صنعت مد پرداخته است. هلستورم و همکاران [۱۳] بر اساس نتایج یک برنامه پژوهشی ده ساله به تشریح استفاده از سیستم ردگیری به صورت خاص در مدیریت عملیات زنجیره‌های تأمین خدماتی و پروژه‌ای پرداخته و بهبود حاصل را بیان می‌کند. دابنه و گایب [۹] روشی را برای اجرای فراخوان و محدود کردن اقلام شامل آن ارایه می‌دهد که برخلاف روش‌های اندازه‌گیری غیر مستقیم این شاخص را به صورت مستقیم اندازه‌گیری می‌کند. میونگ‌کو و همکاران [۲۱] با هدف ایجاد و استقرار سیستم ردیابی در زنجیره‌ی تأمین به وسیله‌ی فناوری RFID طرح سیستم ردیابی محصول که قابلیت تعامل با شبکه کدهای الکترونیکی محصول EPC^۱ را دارد، ارایه می‌دهد و رویه مانیتورینگ محصول را که مسیر برنامه‌ریزی شده محصول را با مسیر واقعی آن مقایسه می‌کند، تشریح می‌کند.

همانگونه که ملاحظه می شود، اکثر پژوهش های انجام گرفته در حوزه مسئله قابلیت ردیابی به جنبه های منافع و بررسی آثار و تبعات آن پرداخته اند. با توجه به اینکه تحقیق این قابلیت در سازمان و زنجیره ای تأمین بر پایه راه حل های مبتنی بر سیستم های اطلاعاتی امکان پذیر است، جای خالی مدلی در این رابطه انگیزه پژوهش را فراهم آورد.

مهم ترین ویژگی و نوآوری مدل ارایه شده توسعه مدل مفهومی با استفاده از رویکرد ساخت یافته است. نقش مهم مدل های مفهومی ساخت یافته در طراحی بانک های اطلاعاتی و نزدیکی زبان مدل سازی آن با محیط های طراحی این بانک ها است که امکان در ک و مطالعه های سیستم ها برای تحلیلگران و توسعه دهنده کان و امکان طراحی ماژولار، که تضمین کننده کارایی اقتصادی و توسعه راحت آن در رابطه با مقتضیات آتی سیستم است؛ فراهم می سازد.

قابلیت ردیابی

تعریف قابلیت ردیابی

مراجع مختلف با توجه به دیدگاه و رویکرد خود در استفاده از قابلیت ردیابی تعاریف متنوعی از آن را ارایه کرده اند. به عنوان مثال قانون عمومی مواد غذایی اتحادیه اروپا قابلیت ردیابی را ابزاری جهت تضمین کیفیت و ایمنی محصولات و همچنین زیرساخت لازم جهت تولید، پردازش و تحويل آنها از مبدأ تولید تا نقطه فروش شناخته و میفزاید «قابلیت ردیابی به عنوان قابلیت ردیابی و پیگیری یک محصول غذایی، خوراکی همچنین مواد اولیه و حیواناتی که در تولید محصولات غذایی نقش دارند، در کلیه مراحل تولید و توزیع تعریف می شود. مو [۲۰] اعتقاد دارد، ردیابی قابلیتی است که بتوان سابقه ای یک بسته محصول را در کل زنجیره تولید یا قسمتی از آن از مواد اولیه، تا حمل آن به کارخانه، انبار، فرآیند تولید، توزیع و فروش پیگیری کرد. تعریف قابلیت ردیابی از نظر APICS [۱] دیدگاه دوگانه ای را دنبال می کند. ابتدا به ویژگی ای که تعیین موقعیت جاری یک حمل و نقل را مقدور می سازد و در ادامه به ثبت و پیگیری قطعات، فرآیندها و موارد استفاده در تولید با استفاده از شماره سریال یا شماره انشا شده فراهم می سازد؛ توجه می کند. سایر پژوهشگران همچون چنگ و سیمون [۷] و استیله [۲۶] نیز بر یکپارچگی فیزیکی انشا شده،

جمع آوری داده‌ها، شناسایی محصول و پیوند دادن فرآیندها و در نهایت گزارش گیری جهت بازیابی دادها از سیستم تکیه می‌کنند.

چارچوب قابلیت ردیابی

در ذیل به انواع قابلیت ردیابی که از دیدگاه سیستم‌های اطلاعاتی مناسب هستند، اشاره شده است:

ردگیری: روش تعقیب یک شی در طول زنجیره‌ی تأمین و ثبت هرگونه داده مرتبط با هرگونه رابطه تاریخی یا نظارتی است.

ردیابی پیش رو: بررسی روابط "استفاده در کجا(ها)"^۱ میان اشیا را تشریح می‌کند. این روابط تشریح می‌کنند که کلیه‌ی محصولات نهایی، مواد اولیه مشخصی را مصرف کرده‌اند. این موضوع اولین بار توسط پتروف و هیل [۲۲] در نظر گرفته شد. بر اساس شماره قلم و شماره ابانته یک قلم می‌توان ریز اطلاعات آن قلم را به دست آورد؛ نظری شرح، واحد اندازه گیری، تعداد اولیه و تعداد باقیمانده و نوع سفارشی را که آن را تولید کرده است.

ردیابی پسرو: ردیابی پسرو به بررسی روابط "از کجا"^۲ میان اشیاء می‌پردازد. این روابط بیان کننده این موضوع‌اند که ابانته‌های مواد اولیه توسط عملیات‌های ساخت و تولید برای تولید یک محصول مشخص مورد مصرف قرار می‌گیرند (یعنی یک ابانته خاص از یک محصول خاص از کدام ابانته‌های عناصر تشکیل دهنده‌اش به وجود آمده است).

قابلیت ردیابی از منظر لایه‌های مختلف مدیریت سازمان

اغلب، برای زنجیره‌ی تأمین جامع مدیریتی و تصمیم‌گیری شامل سطح استراتژیک، سطح برنامه‌ریزی و سطح عملیاتی در نظر گرفته می‌شود. به این صورت که فعالیت‌ها و اهداف لایه برنامه‌ریزی در سازمان از فعالیت‌ها و تصمیمات لایه استراتژیک تبعیت می‌کند و در راستای آن قرار دارد. اهداف کلیه‌ی لایه‌های سازمانی با یکدیگر ارتباط دارند و باید با همدیگر سازگار باشند.

1. Where-used Relation
2. Where-from Relation

در هر یک از لایه‌ها، پنج کارکرد برنامه‌ریزی، نظارت، مقایسه، ارایه راه حل و تصمیم‌گیری وجود دارد. در هر سیستم برنامه‌ریزی وظیفه تهیه برنامه اجرای کاری را در چارچوب زمانبندی جهت تحقق اهداف در نظر گرفته شده برای سطح سازمانی که در آن قرار دارد، بر عهده دارد. ناظر اجرا شدن فعالیت‌ها را زیر نظر دارد و داده‌ها و اطلاعات واقعی را جهت بررسی به ارزیاب می‌دهد تا با مقایسه‌ی اطلاعات واقعی با برنامه در نظر گرفته شده اطلاعات عملکرد سیستم را فراهم سازد. با توجه به توضیحات ارایه شده فوق، مقصود از قابلیت ردیابی به معنای عام آن نظارت بر تبدیل^۱ وقایع در یک نظام تولیدی است که باعث عدم قطعیت و پیچیدگی در سیستم می‌شوند. بر این اساس سه نوع کارکرد ردیابی شامل قابلیت ردیابی^۲ وضعیت، قابلیت ردیابی عملکرد و قابلیت ردیابی اهداف در یک سازمان تولیدی قابل تعریف است.

در یک وضعیت مطلوب سه نوع عملکرد شامل عملکرد برنامه‌ریزی شده، عملکرد واقعی و عملکرد فرضی (این عملکرد، عملکرد آتی سیستم را با مجموعه‌ای از سناریوهای «اگر-آنگاه» برآورد می‌کند) جهت پشتیبانی مناسب از تصمیم‌گیری‌ها مورد نیاز و مطلوب مدیریت است. قابلیت ردیابی اهداف قابلیت تعیین اینکه چه چیزی جهت دستیابی به اهداف سیستم لازم است و فراهم آوردن اطلاعات لازم جهت پشتیبانی بهتر از تصمیم‌گیری‌ها در سیستم قابلیت ردیابی اهداف نامیده می‌شود. ردیابی اهداف شامل دو مکانیزم است: «ترسیم رفتار»^۳ و «تعقیب اهداف»^۴. هدف مکانیزم اول پیش‌بینی دامنه و سرعت مجموعه وقایع بعدی با اتكاء به سوابق، وضعیت و عملکرد جاری است. هدف مکانیزم دوم، تهیه پیشنهاد یا پیشنهادهایی برای تصمیم‌گیرندگان است که بر اساس پیش‌بینی‌های انجام شده توسط عملکردهای فرضی از وقایع ممکن در آینده است. جدول شماره ۱ کاربردهای کارکردهای قابلیت ردیابی در سطوح مختلف سازمان نشان می‌دهد.

-
1. Transition
  2. Traceability
  3. What-If
  4. Behaviour-reasoning
  5. Goals chasing

جدول ۱. کاربردهای کارکردهای قابلیت ردیابی در سطوح مختلف سازمان [۷]

سطح سازمانی	کارکرد ردیابی	مثال
عملیاتی	ردیابی وضعیت	اندازه انباشته، تعداد اجرا (برنامه تولید)، تعداد تولید منتقل شده به مرحله‌ی بعد، موجودی انبارهای پای کار، تجهیزات و ماشین‌آلات در دسترس، زمان از کار افتادگی ماشین
	ردیابی عملکرد	تغییرات مهندسی، تغییرات زمان فرآیندها، انحراف میان خروجی برنامه‌ریزی شده و خروجی واقعی، زمانهای از کار افتادگی ماشین‌ها، سرانه خروجی پرستل
	ردیابی اهداف	عملیات‌های سازمان یافته و روان، بهبود کیفیت، کاهش موجودی
برنامه‌ریزی و طراحی	ردیابی وضعیت	عملکردهای جاری سطح عملیاتی، سطح استفاده از منابع، سطح دوباره کاری و ضایعات، سطح موجودی در جریان ساخت
	ردیابی عملکرد	هزینه‌ی محصول، کل زمان فرآیند تولید، بهره‌وری عوامل تولید
	ردیابی اهداف	نرخ خروجی محصول، معرفی محصول جدید، بهره‌گیری از تکنولوژی جدید
استراتژیک	ردیابی وضعیت	عملکرد جاری در سطح برنامه‌ریزی و طراحی، سفارشات جدید، تقاضای محصول، تخصص‌های داخلی و خارجی، قابلیت یادگیری، فرهنگ سازمانی، قوانین دولتی
	ردیابی عملکرد	نرخ بازده سرمایه‌گذاری، درآمد، نرخ‌های گردش موجودی، نرخ سود به ازای نرخ‌های فروش، میزان فروش در بازه‌های زمانی
	ردیابی اهداف	سود، سهم بازار، رشد (اندازه) شرکت

مدل‌سازی قابلیت ردیابی و ارایه نتایج پژوهش

مقتضیات قابلیت ردیابی

مقتضیات سیستم ردیابی با مطالعه چالش‌های مدیریت زنجیره‌ی تأمین، راه حل‌های ارایه شده برای آن‌ها و بررسی اثر اطلاعات بر خط در پشتیبانی از این راه حل‌ها و همچنین مطالعات موردنی منتشر شده در صنایع خودروسازی، صنایع فلزی، صنایع ماشین‌سازی و ساخت تجهیزات، صنایع کشاورزی، صنایع غذایی، صنایع غیرغذایی و صنایع دارویی استخراج شده‌اند. اگرچه این صنایع شبیه یکدیگر نیستند؛ ولی مقتضیات قابلیت ردیابی در آن‌ها شبیه هستند. تشابهاتی میان مقتضیات و راه حل‌های مدل‌سازی مقتضیات در هر موقعیت وجود دارد. نوع موجودیت‌ها و نوع روابط اغلب به روش مشابهی در نمونه‌های موردنی مختلف مدل‌سازی می‌شوند. به دلیل همین تشابهات، ایجاد یک مدل داده‌ای مرجع که برای گروهی از موقعیت‌ها معتبر باشد و برای گروه دیگری نیز حسب مورد، قابل

انطباق^۱ باشد، مدنظر قرار گرفت. یک مدل داده‌ای مرجع، اغلب دارای ماهیتی عمومی است ولی قابلیت سازگاری با موقعیت یک سازمان خاص را دارد [۱۴].

مدل‌سازی داده‌ای و مدل مفهومی

مدل داده‌ای مجموعه‌ای از مفاهیم است که می‌تواند جهت شکل‌دهی به ساختار یک بانک اطلاعاتی مورد استفاده قرار گیرد و بر اساس نوع مفاهیمی که برای شکل‌دهی به ساختار بانک اطلاعاتی فراهم می‌کنند، طبقه‌بندی می‌شوند. مدل‌های داده‌ای مفهومی یا سطح بالا، مفاهیم را آن‌گونه که کاربران سیستم درک و دریافت می‌کنند به تصویر می‌کشند و مدل‌های داده‌ای فیزیکی یا سطح پایین، مفاهیم را به‌گونه‌ای که باید در رایانه ذخیره‌سازی شوند تصویر می‌کنند و اغلب برای برنامه‌نویسان و طراحان بانک‌های اطلاعاتی معنادار هستند. براساس این دیدگاه داده‌ها در سیستم حرکت می‌کنند و کارکردهای مشخصی در سیستم ایجاد می‌شوند که داده‌ها را پردازش می‌کنند. ساختار داده‌ای به عنوان قلب سیستم، ذخیره‌سازی داده‌های سیستم را بر عهده دارد [۱۰].

موجودیت: هر گونه شیء یا مفهومی است که سیستم به نگهداری اطلاعات پیرامون آن نیاز دارد. موجودیتی اعتبار دارد که مجموعه‌ای از اطلاعات مربوط به آن را بتوان نگهداری کرد. موجودیت در ساختار منطقی داده‌ها با نماد یک مستطیل نشان داده می‌شود. نام موجودیت، که گویای مختصات انحصاری آن موجودیت است، در نماد موجودیت درج می‌شود. به عنوان مثال مختصات یک تأمین کننده (به عنوان موجودیت) می‌تواند نام، نشانی و شماره تلفن آن باشد. مدل مفهومی داده‌ها شامل مختصات موجودیت‌ها نمی‌شود و شناسایی موجودیت‌های اصلی مورد توجه تحلیلگر سیستم قرار می‌گیرد.

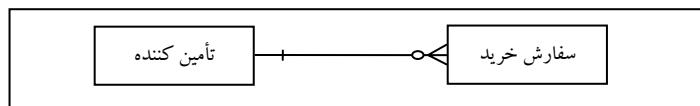
رابطه: موجودیت‌ها به صورت انفرادی در سیستم وجود ندارند و در ارتباط با دیگر موجودیت‌ها مطرح می‌شوند. در مدل‌های مفهومی رابطه‌ها به صورت روابط کاری نشان داده می‌شوند و موجودیت‌های مرتبط به‌وسیله‌ی یک خط به یکدیگر متصل می‌شوند. نام رابطه بر روی خط گذارده و خط در هر دو جهت نام‌گذاری می‌شود. تعداد رخدادهای یک موجودیت که در یک رابطه معین شرکت دارند، به‌وسیله‌ی درجه‌ی آن رابطه مشخص می‌شود. در مدل مفهومی درجات امکان‌پذیر ارتباط بین موجودیت‌ها، از طریق

1. Customizable

وضعیت خط رابطه نشان داده می‌شود. همان‌طور که در زیر دیده می‌شود، برای رابطه‌ها سه نوع درجه وجود دارد:

- **رابطه یک به یک (1:1):** نشان‌دهنده‌ی آن است که هر رخداد A تنها با یک رخداد B و هر رخداد B تنها با یک رخداد A رابطه دارد.
- **رابطه یک به چند (1:m):** نشان‌دهنده‌ی آن است که هر رخداد A با یک یا چند رخداد B رابطه دارد، اما هر رخداد B فقط با یک رخداد A رابطه دارد.
- **رابطه چند به چند (m:n):** نشان‌دهنده‌ی آن است که هر رخداد A با یک یا چند رخداد B و هر رخداد B با یک یا چند رخداد A رابطه دارد.

علاوه‌بر درجه هر رابطه، ویژگی دیگری را نیز باید مد نظر داشت و آن اختیاری بودن رابطه است. چنانچه رخدادهایی از یک موجودیت وجود داشته باشند که دارای رابطه‌ای با بیش از یک رخداد از موجودیت دیگر باشند، آنگاه رابطه برای آن موجودیت اختیاری است. در این حالت خط رابطه در طرف اختیاری با یک خط عمود کوچک نشان داده می‌شود. اجباری بودن رابطه برای هر موجودیت نیز با یک دایره کوچک نشان داده می‌شود. به عنوان مثال هر تأمین کننده می‌تواند تأمین کننده یک یا چند سفارش خرید باشد، اما هر سفارش خرید فقط می‌تواند به یک تأمین کننده داده شود؛ یعنی رابطه از نوع یک به چند است. تأمین کنندگان الزاماً باید تأمین کننده همه سفارشات خرید باشند؛ بنابراین، مشارکت تأمین کننده در رابطه اختیاری است؛ اما هر سفارش خرید باید به یک تأمین کننده داده شود، بنابراین مشارکت آن اجباری است.

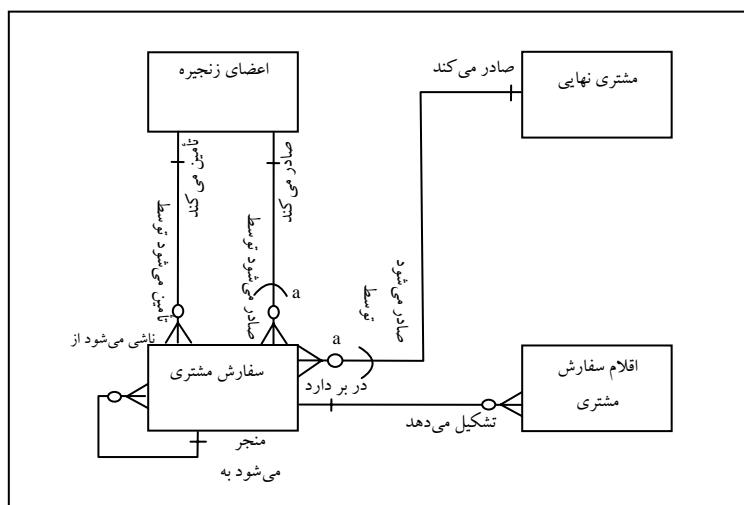
نمودار ۱. مثالی برای تعیین درجه و اختیاری بودن رابطه میان دو موجودیت

مدل‌سازی مقتضیات (رویکرد ساخت یافته)

پیش از آغاز مدل‌سازی مقتضیات سیستم ردیابی، باید به ساختار و اجزای زنجیره‌ی تأمین و روابط میان آن‌ها توجه داشت. ساختار فیزیکی زنجیره از موجودیت‌هایی شامل مشتریان، خرده فروشان، توزیع کنندگان، واحدهای تولیدی، تأمین کنندگان، انبارها، وسایل حمل و نقل و سفارشات شکل گرفته است.

مدل سازی روابط میان فهرست انباشته‌ها و یا بسته‌های مواد

در این پژوهش در رابطه با موجودیت‌هایی نظری انباشته^۱ / بسته^۲ و لیست انباشته‌ها/بسته‌ها و روابط میان آن‌ها بحث خواهد شد. موارد گفته شده نقش مهمی را در ردیابی ترکیب محصول نهایی در طی فرآیند تولید بازی می‌کنند. فرآیند تولید به توالی فعالیت‌هایی که فهرستی از مواد اولیه، قطعات، واسطه‌ها و زیرمجموعه‌ها را به محصول نهایی مشخصی تبدیل می‌کند، اطلاق می‌شود.

نمودار ۲. مدل سفارش گذاری در زنجیره‌ی تأمین

برنامه تولید مادر، برنامه‌ریزی احتیاجات مواد (سفارشات تأمین مواد و تولید به چه منظور و در چه زمانی باید صورت پذیرند) را فعال می‌کند. انباشته‌ها، موادی را که در تولید یک قلم نهایی خاص مورد استفاده قرار می‌گیرند در بر دارند. انباشته‌ها می‌توانند مواد تولیدی یا تأمین شده را در بر داشته باشند. یک انباشته به مجموعه‌ای اطلاق می‌شود که باهم تولید شده‌اند و در هزینه‌های تولیدی و خصوصیات و ویژگی‌های نتیجه شده یکسانی مشترکند [۱].

1. Lot
2. Batch

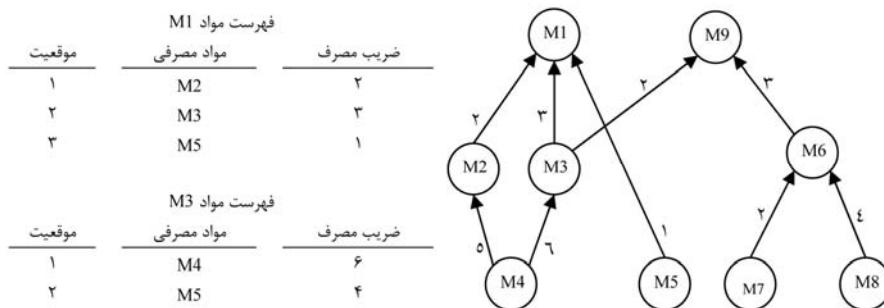
این خصوصیات مشترک ویژگی‌های ایجادی نامیده می‌شوند. لازم است که هر مجموعه پدر (والد) روابط قابلیت ردیابی‌اش را با زیرمجموعه‌هایش داشته باشد. با ثبت روابط میان اباسته‌های مواد بالادستی و پایین‌دستی، روش ردگیری ترکیب اقلام نهایی تأمین می‌شود. زمانی که توالی کامل فعالیت‌های لازم جهت ساخت یک قلم (محصول) نهایی مشخص به این روابط (ثبت شده) میان مواد می‌پیوندد، یک فهرست چند سطحی از اباسته‌ها به وجود خواهد آمد. فهرست مواد لیستی از اجزای لازم جهت تولید یک قلم پدر است. این لیست نشانگر مجموعه روابط میان قطعات پدر است که در آن هر رابطه خود به عنوان یک موجودیت، تاریخ آغاز رابطه^۱ و تاریخ پایان رابطه^۲، ضریب مصرف، معیار بازده/ضایعات را نشان می‌دهد، شیر [۲۵] و برترند و همکاران [۵]. نمودار ۳ نمونه‌ای از لیست مواد و همچنین نمودار GOZINTO مربوط را نشان می‌دهد [۱۸].

مفهوم تجمعی در روابطی از نوع کل-جزء و یا، قسمتی از، بسیار کاربرد دارد. ساختار داده‌ای فهرست اباسته‌ای چند سطحی از دو نوع موجودیت اباسته و رابطه و دو نوع رابطه برون‌یاب^۳ و درون‌شکاف^۴ تشکیل شده است. هر موجودیت اباسته کدشناسایی اباسته و صفات داده‌ای اباسته را در بر دارد (مانند کدشناسایی، شرح قلم، واحد اندازه‌گیری، تعداد اولیه، تعداد باقی‌مانده و نوع سفارش) و هر موجودیت رابطه کدشناسایی یکتای رابطه و صفات داده‌ای مربوط (مانند تاریخ واقعی فعال شدن رابطه، ضریب مصرف، معیار بازدهی یا ضایعات) را ذخیره می‌کند. برای هر موجودیت رابطه که ترکیب اباسته‌های بالادستی و پایین‌دستی را نگهداری می‌کند، یک کد شناسایی یکتا وجود دارد. دو نوع رابطه ییان شده جهت کشف روابط از کجا و روابط استفاده در کجا (به ترتیب قابلیت ردیابی پسرو و پیشرو) در کنار هم مورد استفاده قرار می‌گیرند. بنابراین، باید به اباسته‌های جدید ایجاد شده شماره‌های شناسایی یکتایی تخصیص داده شود و روابط ایجاد شده حین ادغام اباسته‌های مواد ضبط شود [۲۳].

۱. تاریخ یا زمانی است که مصرف اباسته برای تولید اباسته قلم پدر آغاز می‌شود.

۲. تاریخ یا زمانی است که اباسته مصرفی جهت تولید قلم پدر پایان می‌یابد.

3. Explode
4. Implode

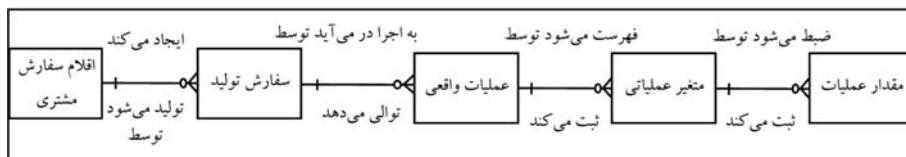
نمودار ۳. مثالی از فهرست مواد و نمودار مربوطه

زمانی که قسمتی از مواد آسیب می‌بینند و دیگر ترکیب انباسته یکنواخت و همگن نیست. بنابراین؛ با در نظر گرفتن این شرایط نرم‌افزاری که برای فهرست انباسته‌های چند سطحی تهیه می‌شود، نقش مهمی را در جایه‌جایی مواد خواهد داشت و باید توانایی لازم را برای ردیابی انباسته‌های مواد تفکیکی و ادغامی داشته باشد.

مدل‌سازی عملیات‌های واقعی و متغیرها

در این بخش قسمت دیگری از مدل داده‌ای مرجع مورد بررسی قرار می‌گیرد. در برنامه‌ریزی ساخت، اقلام، عملیات‌های تعریف شده‌ای هستند که در واحدهای ظرفیت انجام می‌شوند. در شرایط واقعی تولید، الزامات قابلیت ردیابی محتاج داده‌های خاصی در مورد عملیات‌هایی هستند که در عمل اتفاق می‌افتد و نه لزوماً عملیات تعریف شده‌ای که از پیش برنامه‌ریزی شده باشند. بنابراین، عملیات‌های واقعی باید به اجرای سفارش تولید یک محصول خاص مرتبط شوند [۵]. با وجود این، انحراف و عدم انطباق خصوصیات مواد ورودی و شرایط عملیاتی می‌تواند موجب عدم انطباق و انحراف خصوصیات مواد خروجی شود. با دانستن عدم انطباق ورودی و شرایط عملیاتی ثبت شده می‌توان حدود مشخصی را برای انحراف خروجی تعیین کرد. بنابراین، دانستن متغیرهای عملیاتی از دیدگاه قابلیت ردیابی مهم است. از این‌رو باید امکان برقراری ارتباط میان مقادیر واقعی متغیرهای عملیاتی به عملیات‌های واقعی انجام شده، فراهم شود. مدل داده‌ای مرجع

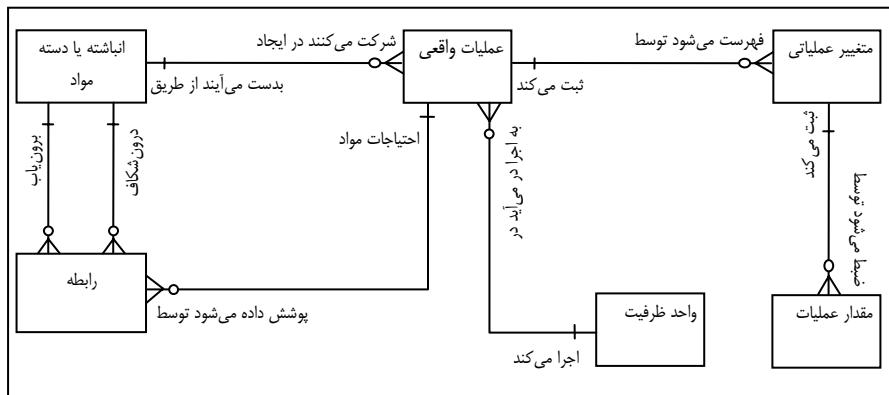
دسته‌بندی‌های مختلف برای ادغام و تفکیک مواد و خصوصیات و ویژگی‌های عملیات مربوطه در نمودار ۴ ارایه شده است.

نمودار ۴. خصوصیات و ویژگی‌های عملیات

مدل‌سازی یکپارچگی فهرست انباشته‌ها و فهرست عملیات‌ها

به طور کلی سفارشات مشتریان با ایجاد یک یا چند سفارش ساخت که هر کدام به تولید انباشته‌هایی از مواد منجر شده، تأمین می‌شود. فهرست عملیات‌های واقعی مرتبط با تولید محصول نهایی باید به صورت قابل رديابی نگهداری شوند. به علاوه باید ارتباط عملیات واقعی با واحد ظرفیتی که عملیات در آن اجرا می‌شود، برقرار شود. مدل‌های داده‌ای که تاکنون ارایه شد، چنین کارکردی را در بر نداشتند. با برقراری ارتباط میان موجودیت انباشته مواد و موجودیت عملیات واقعی و در برگرفتن موجودیت واحد ظرفیت، چنین کارکردی را می‌توان انجام داد. به علاوه ارتباطات میان انباشته‌های بالادستی و پایین دستی در عملیات‌های واقعی شکل داده می‌شوند. متأسفانه تا کنون با داده‌های در دست در رابطه با عملیات‌های واقعی و روابط میان انباشته‌ها به عنوان دو مفهوم مجزا برخورد شده است. به طور مشخص، داده‌های عملیاتی نباید در سطح سفارش تولید ثبت شوند؛ زیرا در آن صورت داده‌های عملیاتی روی کلیه روابط (چند سطحی) متراکم می‌شوند و مشخص کردن محدوده یک موضوع خاص غیر ممکن خواهد شد. این موضوع را می‌توان با اضافه کردن یک رابطه نیازمندی مواد بین موجودیت عملیات واقعی و موجودیت رابطه در مدل داده‌ای لحاظ کرد (مراجعه به نمودار ۵).

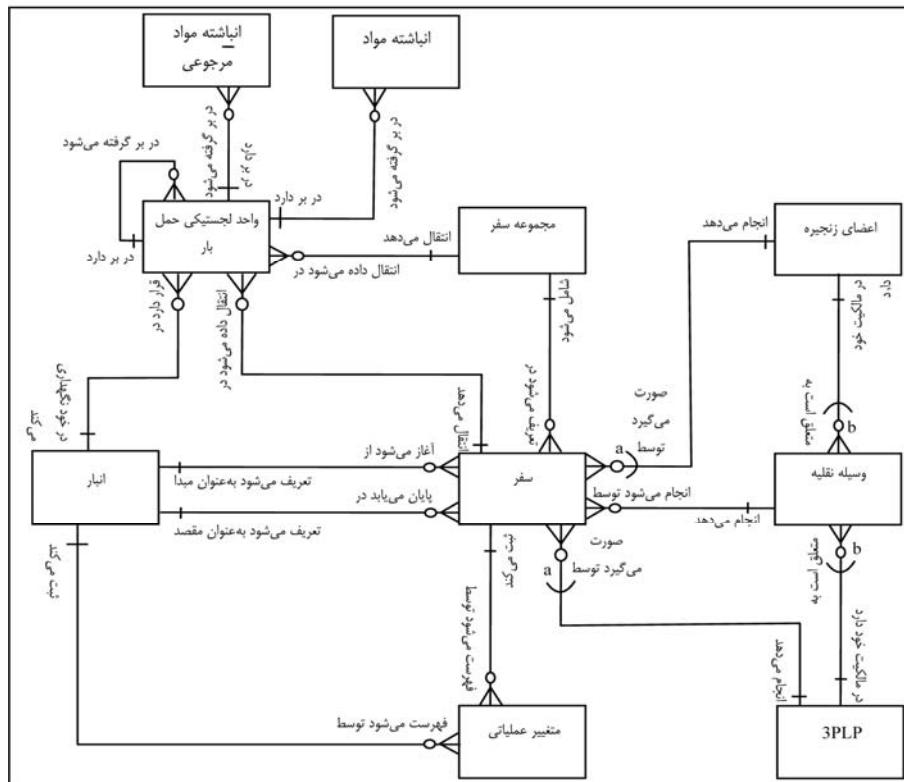
نمودار ۵. مرقبط ساختن عملیات مربوط به ترکیب شدن مواد طی فرآیند

مدل سازی موقعیت مواد در زنجیره‌ی تأمین

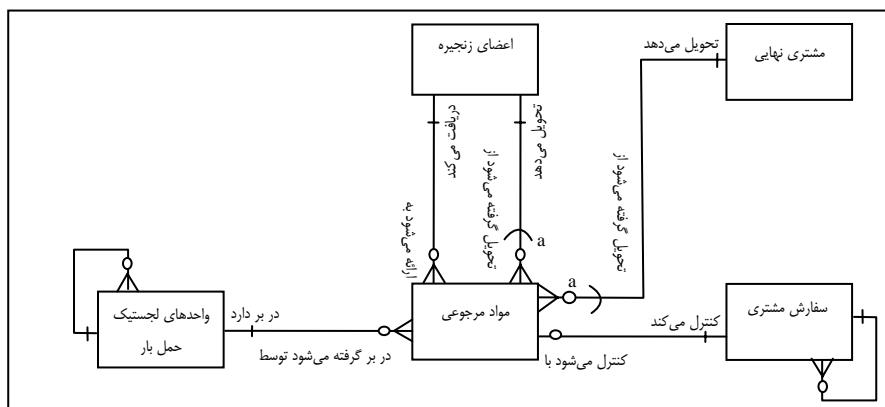
مواد و انباشته‌های مواد اعم از مواد اولیه، موجودی در جریان ساخت، محصول نهایی یا مواد مرجعی در واحدهای لجستیکی حمل بار، نظیر پالت و کانتینر بسته‌بندی شده و در انبارهای مختلف بنا به ضرورت مصرف می‌شوند. از این رو مدل سازی واحدهای لجستیکی حمل بار شامل یک رابطه بازگشتی نیز می‌شود.

مدل سازی مواد مرجعی و برگشتی

مواد مرجعی توسط مشتری دریافت کننده مواد که می‌تواند هر یک از اعضای زنجیره نظیر خردفروش، توزیع کننده، تأمین کننده‌گان در لایه‌های مختلف و همچنین مشتری نهایی باشد، به سیستم بازگردانده می‌شوند و جریان رو به عقب خود را آغاز می‌کنند. اولین گام در دریافت مواد مرجعی بررسی اعتبار مواد است. به عبارتی پاسخ به این سؤال که آیا مواد دارای سابقه تاریخی در مجموعه است یا خیر؟ این موضوع با بررسی مشخصات شناسایی مواد و سوابق مربوط به سفارشات ثبت شده آن در داخل زنجیره صورت می‌گیرد. پس از تشخیص عیب محصول با بررسی سوابق و تحلیل داده‌های ثبت شده در سیستم امکان تحلیل علت عیب فراهم می‌شود. این موضوع به تعیین عضوی از زنجیره که مسئولیت برطرف کردن عیب یا جرمان خسارت وارد را دارد کمک می‌کند. در نهایت مواد مرجعی به انبارهای مخصوص نزد هر یک از اعضاء انتقال داده شده و در واحدهای لجستیکی حمل بار بسته‌بندی شده و به چرخه زنجیره‌ی تأمین باز می‌گردد (نمودار ۷).

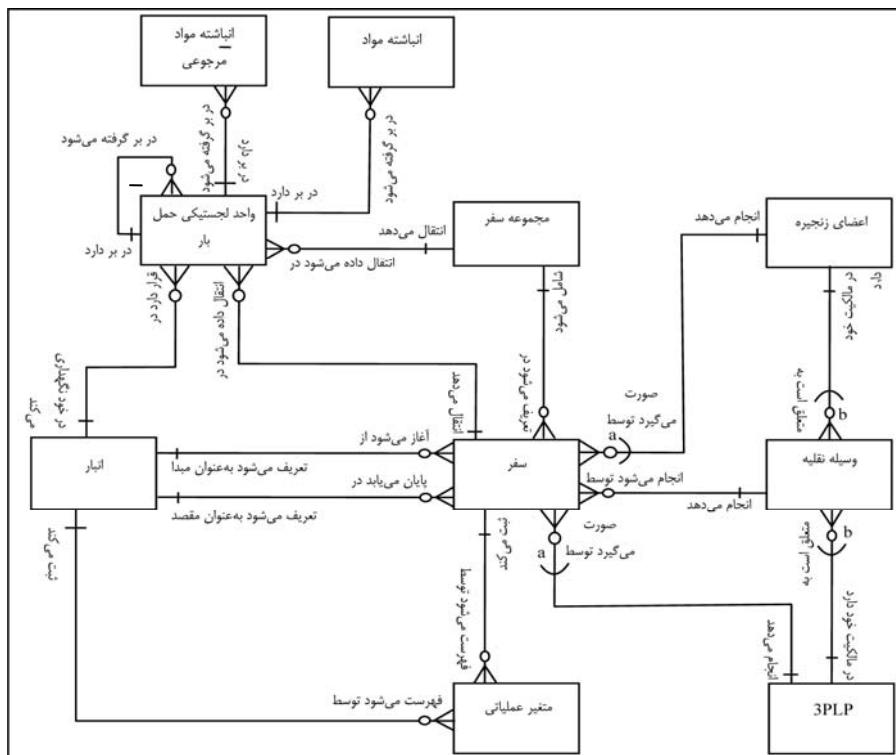
نمودار ۶. مدل سازی موقعیت مواد در زنجیره‌ی تأمین

نمودار ۷. مدل سازی مواد مرجعی

نگاهی کلی بر مدل مفهومی مرجع

مدل مرجع به منظور همسو کردن و وفق دادن کارکردهای ثبت روابط تاریخی میان انباشته‌ها و یا دسته‌ها، ثبت عملیات‌هایی که روی انباشته‌ها و یا دسته‌ها انجام می‌شوند، ثبت موقعیت مواد و هدایت مواد برگشتی و مرجوعی در زنجیره‌ی تأمین، ثبت متغیرها و مقادیر عملیاتی مربوط طراحی می‌شود. این مؤلفه‌های طرح، به عنوان مقتضیات اصلی و یا اصول طراحی مدل شناخته شدند. مدل جامعی که در حال حاضر پیشنهاد شده است، انواع موجودیت‌های داده‌ای مربوط و انواع روابطی را که قلم تولیدی، مسئول سفارش تولید، انباشته مواد تأمین شده، سوابق مواد تشکیل دهنده قطعات، داده‌های فرآیند (تولید) و واحدهای ظرفیتی که فرآیند در آن‌ها صورت گرفته است، سوابق تاریخی موقعیت‌ها و جابجایی‌های مواد در بر می‌گیرند. مدل داده‌ای مرجع (نمودار ۸)، قابلیت کارکردی لازم جهت ایجاد قابلیت رديابی در ساخت و تولید را نمایش می‌دهد.

ارایه نتایج پژوهش و پیشنهادها

در این مقاله مدل مفهومی مرجعی برای قابلیت ردیابی بر اساس شش اصل شامل ۱) مدل‌سازی روابط میان داده‌های وابسته به شرایط و مستقل از شرایط؛ ۲) مدل‌سازی ترکیب واقعی محصولات تولیدی در فهرست انباشته‌ها؛ ۳) مدل‌سازی عملیات‌های واقعی و خصوصیات عملیات؛ ۴) مدل‌سازی ابزارآلات و تجهیزات واقعی مورد استفاده در تولید؛ ۵) مدل‌سازی جابجایی‌ها و بسته‌بندی‌های مواد و ۶) مدل‌سازی هدایت مواد مرجعی و برگشتی در زنجیره‌ی تأمین توسعه داده شد.

قسمت مهمی از داده‌های ضبط شده توسط سیستم‌های اطلاعاتی محصول و تولید، نرم‌افزار برنامه‌ریزی منابع سازمانی (ERP)، روی اطلاعات انواع محصول تمرکز می‌کند. از این منظر شاید ضرورتی جهت تمایز میان نمونه‌های مشخص انواع محصولات وجود نداشته باشد. اما برای قابلیت ردیابی یک پیش‌شرط و الزام است. مطالعات نشان دادند، روابط تاریخی میان انباشته‌ها و دسته‌های تکمیل شده، در صورت لزوم، نیازهای مربوط به کشف ترکیب واقعی یک محصول را برآورده می‌سازند. در فهرست انباشته‌ها اینکه کدام بسته ورودی در کدام بسته خروجی مورد مصرف قرار می‌گیرد، ضبط می‌شود. علاوه بر آن، مهم است که ابزارآلات تولیدی و فرآیندهایی را که در تولید محصولی به کار رفته و همچنین خصوصیاتی (متغیرها و مقادیر) را که در زمان خاصی معتبر بودند شناسایی شوند. با توجه به کلیه‌ی سوابق در مدل می‌توان در رابطه با مواد مرجعی به تشخیص عیب، تعیین علت و امکان ارجاع آن به هر یک از اعضاء زنجیره اقدام کرد.

قابلیت کارکردی مدل داده‌ای مرجع قابلیت ردیابی پیشرو و پسرو اقلام را فراهم می‌سازد. ردیابی پسرو به منظور کشف منبع و ریشه یک مشکل یا عیب در محصول و ردیابی پیشرو به منظور یافتن کلیه‌ی محصولاتی که خصوصیات ناخواسته مشابهی دارند، به کار می‌رond. مدل داده‌ای به خوبی در سطح یک سازمان خاص و در سطح زنجیره‌ی تأمین قابلیت به کارگیری را دارد و از این جهت مدل ارایه شده تسهیلات استانداردی برای شناسایی و مبادله اطلاعات در سطح زنجیره‌ی تأمین ارایه کرده است.

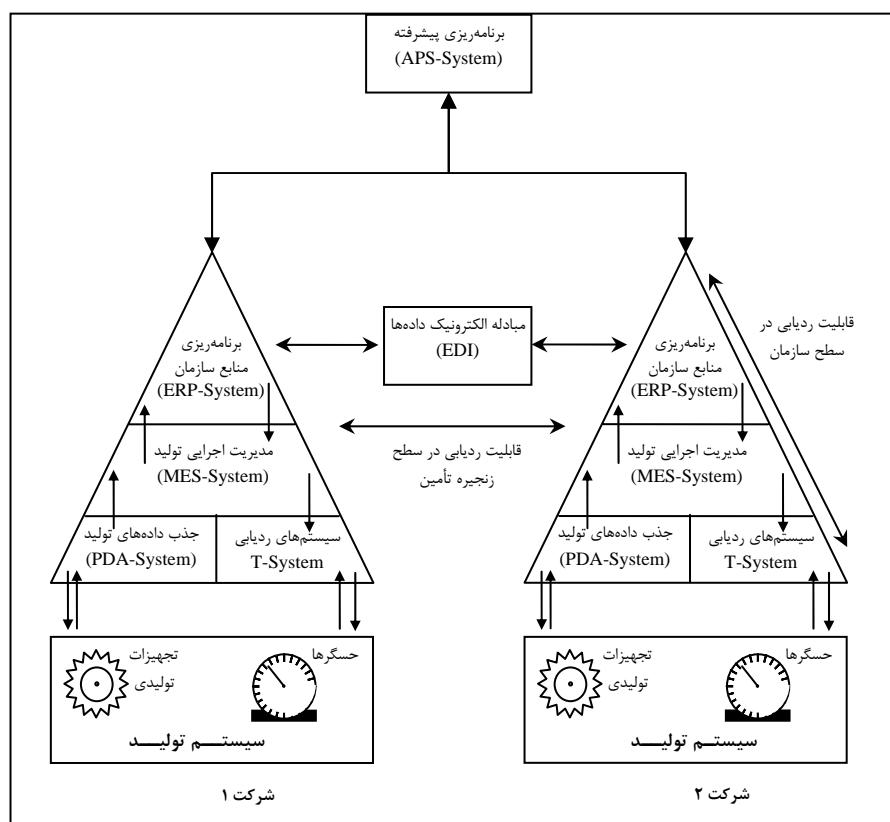
همان‌گونه که در معرف ادبیات اشاره شده است؛ ریشه بسیاری از چالش‌های مدیریت زنجیره‌ی تأمین ضعف اطلاعات به‌هنگام در زنجیره بود. راه حل‌هایی که توسط صاحب‌نظران نیز در این رابطه ارایه شده‌اند، اکثراً بر مبنای اطلاعات به‌هنگام می‌توانند به کار برده شوند.

مدل پیشنهادی برای سیستم ردیابی هر چهار استراتژی پاسخ‌گویی به تقاضا را پشتیبانی می‌کند و با در اختیار گذاشتن اطلاعات بهنگام از وضعیت مواد شامل مواد اولیه، در جریان ساخت و محصول نهایی امکان مدیریت بهینه لجستیک را در سراسر دامنه تعریف شده برای زنجیره‌ی تأمین فراهم می‌آورد. علاوه‌بر آن ارایه اطلاعات مربوط به مواد در حال انتقال به دریافت کنندگان و اطلاعات موجودی آن‌ها به ارسال کنندگان در زنجیره‌ی تأمین پشتیبانی مناسبی از پیاده‌سازی سیستم‌های مدیریت موجودی توسط فروشنده (VMI) و برنامه‌ریزی، پیش‌بینی و پرکردن مشارکتی (CPFR) به عمل می‌آورد. همچنین جریان مواد مرجعی در زنجیره کمک شایان توجهی به ارزیابی تأمین کنندگان و منبع‌باید در زنجیره‌ی تأمین می‌کند. تسهیل جریان مواد مرجعی و همچنین پشتیبانی از لجستیک معکوس جهت بازیافت محصولات نقش دیگری است که مدل ارایه شده در پشتیبانی از فرآیندهایی مدیریت زنجیره‌ی تأمین بر عهده دارد.

نوع رویکرد و نگرش شیء‌گرا در تهیه مدل مربوط، تعریف چندین زنجیره‌ی تأمین را (به عنوان اعضای یک زنجیره‌ی تأمین بزرگ‌تر) امکان‌پذیر می‌کند. در واقع، اعضا زنجیره‌ی تأمین جدید خود زنجیره‌های تأمینی هستند که با یکدیگر تعامل دارند. ولی نکته‌ی قابل توجه در این رابطه، بحث هزینه‌های پیاده‌سازی سیستم ردیابی در این شکل گسترده و تقسیم منافع و هزینه‌های آن است. این سؤال به عنوان مهم‌ترین سوال در بحث «به اشتراک گذاری اطلاعات» در ادبیات مدیریت زنجیره‌ی تأمین مطرح است. نمودار ۹ چگونگی اجرای موارد گفته شده را نشان می‌دهد.

در صنایع تولید چرخشی (نظیر صنایع ریخته‌گری، پتروشیمی و بازیافت) قسمتی از موادی که فرآیند را طی کرده‌اند؛ دوباره به سیستم باز می‌گردند. مدل داده‌ای مرجع ثبت چنین وقایعی را پشتیبانی نمی‌کند. راه حلی که ارتباط میان مواد را در عملیات‌های چرخشی واقعی ثبت کند، می‌تواند یک قابلیت کارکردی در مدل‌های بهبود یافته آتی ارایه شود. مدل ارایه شده در این پژوهش در سطح لایه زیر ساخت و به منظور فراهم آوردن زیرساخت داده‌ای لازم برای استقرار سیستم ردیابی به کار می‌رود. بررسی شرایط به کارگیری، شناسایی مقتضیات، تعیین تکنولوژی و همچنین انطباق اهداف استراتژیک تعیین شده برای سیستم اطلاعاتی با قابلیت‌های کارکردی آن می‌تواند موضوعی جالب برای انطباق‌پذیر کردن سیستم در شرایط محلی خاص مورد توجه قرار گیرد. در انتها

پیشنهاد می‌شود، برای بررسی کمی آثار استقرار سیستم رديابی در زنجیره‌ی تأمین، اقدام به شبیه‌سازی اثر استقرار سیستم اطلاعاتی رديابی مواد پرداخت. این موضوع کمک مؤثری در مهندسی مجدد فرآیندهای زنجیره‌ی تأمین و استفاده و توسعه بهروش‌های موجود (نظیر SCOR) در این زمینه می‌کند.

نمودار ۹. ارتباطات سیستم‌های اطلاعاتی در سطح سازمان و زنجیره‌ی تأمین

منابع

- APICS (1998). APICS dictionary. Int. J. F. Cox III, & J. H. Blackstone Jr. (Eds.), The educational society for resource management (9th ed.). USA.
- Ala-Risku T, Karkkainen M (2006). Material delivery problems in construction projects: A possible solution. Int. J. Production Economics (104): 19-29.

3. Bemelmans T. M. A (1998). *Administrative information systems and automation* (7th revised ed.). Kluwer Publishing.
4. Bertolini M, Bevilacqua M, Massini R (2004). FMECA approach to product traceability in the food industry. *Food Control*.
5. Bertrand J. W. M, Wortmann J. C, Wijngaard J (1990). *Production control: A structural and design oriented approach*, Eindhoven University of technology. The Netherlands: Elsevier Science Publishers.
6. Beulens A.J.M, Broens D, Folstar P, Hofstede G.J (2005). Food safety and transparency in food chains and networks Relationships and challenges. *Food Control* (16): 481-486.
7. Cheng M. J, Simmons J. E. L (1994). Traceability in manufacturing systems. *International Journal of Operations and Production Management*, 14(10): 4-16.
8. Dupuy C, Botta-Genoulaz V, Guinet A (2005). Batch dispersion model to optimize traceability in food industry. *Journal of Food Engineering* (70): 333-339.
9. Dabbenea F, Gayb P (2011). Food traceability systems: Performance evaluation and optimization. *Computers and Electronics in Agriculture*; (75): 139-146.
10. Elmasri R, Navathe S. B (2000). *Fundamentals of database systems* (3rd ed.). Reading, MA, USA: Addison- Wesley.
11. Fleisch E, Tellkamp C (2004). Inventory inaccuracy and supply chain performance: a simulation study of a retail supply chain. *Int. J. Production Economics*.
12. Guercini S, Runfola A (2009). The integration between marketing and purchasing in the traceability process. *Industrial Marketing Management* (38): 883-891.
13. Olmstrom J, Framling K., Ala-Risku T (2010). The uses of tracking in operations management: Synthesis of a research program. *Int. J. Production Economics* (126) 267-275.
14. Iivari J, Hirschheim R, Klein H. K (1998). A paradigmatic analysis contrasting information systems development approaches and methodologies. *Information Systems Research*; 9(2):164-93.
15. Jansen-Vullers M.H-,van Dorp C.A-, Beulens A.J.M (2003). Managing traceability information in manufacture. *International Journal of Information Management* (23): 395-413.
16. Kim J, Tang K, Kumara S, (2008). Value analysis of location-enabled radio-frequency identification information on delivery chain performance. *Int. J. Production Economics* (112): 403-415.

17. Lindau R, Lumsden K (1999). The use of automatic data capture systems in inventory Management. *Int. J. Production Economics* (59): 159-167.
18. Loos P (2001). Gozintographs for By-Products and Cyclic Production: An Approach for ERP System Application. In D. Strong, D. Straub, & J. I. DeGross (Eds.), *Proceedings of the 7th Americas Conference on Information Systems (AMCIS 2001)*, Boston, MA, USA, August 2-5. Association for Information Systems.
19. Manthou V, Vlachopoulou M (2001). Bar-code technology for inventory and marketing management systems: A model for its development and implementation. *Int. J. production Economics* 71 (2001): 157-164.
20. Moe T (1998). Perspectives on traceability in food manufacture. *Food and Science Technology*; (9): 211-214.
21. Myoung Ko J, Kwak C, Cho Y (2011). Adaptive product tracking in RFID-enabled large-scale supply chain. *Expert Systems with Applications* (38): 1583-1590.
22. Petroff J. N, Hill A. V. H (1991). A framework for the design of lot-tracing systems for the 1990s. *Production and Inventory Management Journal*; 32(2): 55-61.
23. Richter c. (1999). Designing flexible object-oriented systems with UML. MACMILLAN TECHNICAL PUBLISHING U.S.A.
24. Risku T, Karkkainen M (2005). Material delivery problems in construction projects: A possible solution. *Int. J. Production Economics*.
25. Scheer A. W (1998). *Business process engineering: Reference models for industrial enterprises* (Study ed.). Berlin, Heidelberg, Germany: Springer.
26. Steele D. C. A (1995). Structure for lot-tracing design. *Production and Inventory Management Journal*; 36(1): 53-59.
27. Verbeke W, Ward R.W (2005). Consumer interest in information cues denoting quality, traceability and origin: An application of ordered probit models to beef labels. *Food Quality and Preference*.
28. Wu N.C, Nystrom M.A, Lin T.R, Yu H.C (2005). Challenges to global RFID adoption. *Technovation*.
29. Yagi J, Arai E, Arai T (2004). Parts and packets unification radio frequency identification application for construction. *Automation in Construction*.
30. Yao A.C, Carlson J.G (1999). The impact of real-time data communication on inventory management. *Int. J. Production Economics* (59): 213-219.